

Стинає час, могутність ікол...

Оксана Лятуринська

Стинає час могутність ікол,
із лип на згин зриває лико,
долущує чужих навали.
Ляхи, татари, угри чвалом,
їх сила – й око не огорне.
Ти, злий Стрибоже, зрадив чорно!
Ліси під полум'ям, у димі,
і при землі чернеча схима.
Як серце русича не вразить? –
Хиткіш, хиткіш корогви й стязі.
І оклик: "За стремено, враже!"
з щитом, з мечем зломився княжим.
Упали вежі, впали стіни
і зрівняно вали. Руїни.
Здобувчий князь, його дружина
на Лодомерії твердинях.
І, мов молитва у відчаї,
угору зноситься Почаїв.
.....
Де келії, хрести печерські,
князі могутні Лодомерські?